

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2022 yılı 4. sayı:

Değerli Meslektaşlarımız,

Türk Oftalmoloji Dergisi 2022 yılının 4. sayısı, 8 özgün araştırma, 3 olgu sunumundan oluşmaktadır.

Baykara ve ark., "Sulkus İmplantasyonunda Haptik Modifikasyonu ile Göz İçi Lensi Uzatma Tekniği" konulu retrospektif klinik çalışmada, haptik modifikasyonu ile total çapı 13 mm'den 14,5 mm'ye uzatılan Sensor AR40e lensinin sulkusa yerleştirildiği 11 olguyu değerlendirmişlerdir. Cerrahi sonrası 6 aylık takip süresinde hiçbir gözde göz içi lens dislokasyonu ya da desantralizasyonu gözlenmemiş olup, yazarlar bu maliyetsiz ve kolay uygulanabilir tekniğin yetersiz kapsüller desteği olan gözlerde stabil bir sulkus implantasyonuna olanak sağlayacağını bildirmişlerdir.

Kesim ve ark., "Ön Segment Derinliğinin 7 farklı Göz İçi Lens Hesaplama Formülünün Doğruluğu Üzerindeki Etkisi" başlıklı retrospektif çalışmalarında, katarakt cerrahisi geçirmiş, aksiyel uzunlukları 22,5-24,5 arasında olan 184 olguya ait verileri incelemişlerdir. Ön segment derinliği (ÖSD) üç gruba ayrılarak (Grup 1: ÖSD <7,30 mm, Grup 2: ÖSD 7,30-7,90 mm, Grup 3: ÖSD >7,90 mm), 7 farklı göz içi lens formülünün (SRK/T, Holladay I, Hoffer Q, Haigis, Olsen OLCR, Barrett II, Hill-RBF) doğruluğu üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Ayrıca ortalama keratometri (K) değerlerine göre de alt grup analizi (Alt grup 1: K <42,0 D, Alt grup 2: K 42,0-44,5 D, Alt grup 3: K >44,5 D) yapılmıştır. Her grubun ortalama prediktif hata, ortalama mutlak hata ve ortanca mutlak hata değerleri ve ÖSD'nin lens formüllerinin prediktif hataları üzerine etkisi karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak ÖSD'nin lens formüllerinin doğruluğu üzerinde etkili olabileceği, aks uzunluğu 22,5 ve 24,5 mm arasında olan gözlerde, ÖSD arttıkça lens formül tahminlerinin anlamlı derecede hipermetropik olduğu bildirilmiştir.

Aslan Katırcıoğlu ve ark.'nın "Konjonktival Forniks Rekonstrüksiyonunda Amniyon Membran Transplantasyonunun Tek veya Adjuvan Tedavilerle Kombine Kullanımının Klinik Sonuçları" konulu retrospektif çalışmada, forniks darlığı nedeni ile cerrahi uygulanan 27 olgu değerlendirilmiştir. Olguların tümüne semblefaron lizis, amniyon membran transplantasyonu ve ileri evre olgularda amniyon membran transplantasyonuna ek %0,04 Mitomisin C, oral mukoza transplantasyonu, forniks oluşturma sütürü, kapak cerrahisi, fibrin yapıştırıcı ve limbal otograft ile kombine olarak cerrahi uygulanmıştır. Ortalama 45,04±8,4 ay takip sonucunda %88,8 klinik başarı elde edilmiştir. Erken evre konjonktiva forniks darlığında amniyon membran transplantasyonu tek olarak başarılı bir

yöntem iken, ileri evre forniks darlığında kombine cerrahilerin daha etkili olduğu belirtilmiştir.

"Otizm Spektrum Bozukluğunda Oftalmolojik Bulgular" başlıklı çalışmalarında Gutiérrez ve ark. 8,5 yıl içinde otizm spektrum bozukluğu olan 344 olguyu 4 alt grupta (otizm, Asperger sendromu, başka türlü adlandırılmayan yaygın gelişimsel bozukluk ve "diğerleri") oftalmolojik açıdan değerlendirmişlerdir. Hastalarda en sık refraksiyon kusuru (%48,4) ve motilite bozukluğu (%15,4) saptanmıştır. Refraksiyon kusurları genellikle hipermetropi ve astigmat şeklinde olup, Asperger sendromunda miyopi oranı daha yüksek bulunmuştur. Şaşılık görülme oranı ise otizm ve "diğer" grubunda daha belirgin olup, ekzotropya otizm grubunda daha yüksek oranda saptanmıştır. Konverjansın hastaların yaklaşık yarısında normal olduğu ve az oranda nistagmus (%0,9) görüldüğü bildirilmiştir. Sonuç olarak Otizm Spektrum Bozukluğunda oftalmolojik sorunların, genel çocuk popülasyonundan daha sık görüldüğü ve bu çocukların oftalmolojik açıdan değerlendirilmesinin gerekli olduğu vurgulanmıştır.

Düzova ve ark.'nın "Primer Açık Açılı ve Psödoeksfolyasyon Glokomunda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları" başlıklı prospektif klinik çalışmada, glokomlu ve normal olgularda optik koherens tomografi anjiyografi ile optik disk ve maküla bölgesinin damar dansiteleri değerlendirilmiş ve bunun yapısal ve fonksiyonel test sonuçları ile ilişkisi araştırılmıştır. Benzer görme alanı kayıpları olan primer açık açılı glokomlu (PAAG), psödoeksfolyatif glokomlu bireylerin damar dansite değerleri normal bireylere göre daha düşük bulunmuş ve yapısal ve fonksiyonel testlerle damar dansite değerleri arasında kuvvetli ilişki saptanmıştır. Ayrıca psödoeksfolyatif glokom olgularında damar dansitesinin PAAG grubuna göre daha düşük olduğu görülmüştür.

Glokomun medikal tedavisi ile ilgili Tekeli ve Köse "Maksimum Medikal Tedavi İçerisinde Brinzolamid-Brimonidin Fiks Kombinasyonu Kullanımının Değerlendirilmesi" konulu prospektif klinik çalışmalarında, maksimum medikal tedavi alan 92 glokom ve oküler hipertansiyon olgusunda, brinzolamid-brimonidin fiks kombinasyonu (BBFK) içeren tedavi rejimine geçildiğinde göz içi basıncı (GİB) değerlerinde anlamlı ölçüde düşme olduğunu ve 6 aylık takip süresince bu etkinin devam ettiğini göstermişlerdir. Hastaların topikal antiglokomatöz ilaç sayısında anlamlı bir düşüş olurken, 8 hastada alerjik reaksiyon (%8,7), 5 hastada konjonktival hiperemi (%5,4) ve 2 hastada iritasyon ve rahatsızlık (%2,5) gelişmiştir. Sonuç olarak glokom tedavisinde BBFK ile etkili GİB düşüşünün sağlandığı, yan etkilerinin kabul edilebilir olduğu belirtilmiştir.

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Kahraman ve ark., "Kalıtsal Retina Distrofi Olgularımızda RPE65 Gen Mutasyon Sıklığı" konulu retrospektif çalışmalarında, 2017 yılında genetik tedavi için FDA onayı alan RPE65 gen mutasyonu ile ilişkili kalıtsal retina distrofisi sıklığı ve klinik bulgularını araştırmışlardır. Çalışmada, kalıtsal retina distrofisi tanısı alan ve genetik analiz yapılmış 460 hastaya ait veriler değerlendirilmiş ve 11 olguda RPE65 homozigot gen mutasyonu saptanmıştır. Sonuç olarak genotip ve fenotip olarak heterojen bir grup olan kalıtsal retina distrofilerinde, RPE65 gen mutasyonunun nadir otozomal resesif geçişli kalıtım bozukluğu olduğu belirtilerek, gen tedavi olanaklarının artması ile genetik taramaların önemi vurgulanmıştır.

Şekeroğlu ve ark.nın, "Retina Ven Tıkanıklıklarına Bağlı Tekrarlayan Maküla Ödeminde Seröz Maküla Dekolmanı Sıklığı" başlıklı retrospektif çalışmalarında, retina ven tıkanıklığına bağlı kistoid maküla ödemi (KMÖ) ve seröz maküla dekolmanı (SMD) tedavisi yapılan ve takipleri sırasında KMÖ'sü tekrarlayan 71 hastayı değerlendirmişler ve başlangıç tedavilerine göre olguları iki gruba ayırmışlardır (Grup 1: Başlangıç tek doz deksametazon implant yapılan 45 hasta, Grup 2: Üç yükleme dozu ranibuzumab yapılan 26 hasta). Bu iki grup arasında KMÖ nüks zamanı (ortalama $4,7 \pm 0,8$ ay) ve KMÖ nüksü sırasında SMD prevalansı benzer bulunmuştur [Grup 1: 27 hasta (%60,0) ve Grup 2: 14 hasta (%53,8)]. Retina ven kök tıkanıklığı olgularında SMD retina ven dal tıkanıklığı olgularına göre daha yüksek oranda görülmüştür (%71,4 ve %48,8, sırasıyla) ve başlangıç tedavisinin, tekrarlayan KMÖ'ye eşlik eden SMD gelişmesi üzerinde etkisinin olmadığı gösterilmiştir.

Olgu sunumları bölümündeki ilk olgu, Cankurtaran ve Şekeryapan Gediz'in "Elde Taşınabilir Lazer İlişkili Makülopatinin Akut Tedavisinde Subtenon Triamsinolon Asetonid Enjeksiyonu" başlıklı raporudur. Son yıllarda sık karşılaşılan ve körlükle sonuçlanabilen elde taşınabilir lazer nedenli retina hasarında, erken dönem subtenon triamsinolon asetonid enjeksiyon uygulamasının etkinliği bildirilmiştir.

Vofo ve Amer'in "Ailevi Akdeniz Ateşi Hastasında Spontan Kapanan Dış Retina Ruptürüne Bağlı Subretinal Kanama ve Donmuş Dal Anjiitinde Görmenin İyileşmesi: Bir Olgu Sunumu" başlıklı yazılarında, otoenflamatuvar bir hastalık olan Ailesel Akdeniz Ateşi tanılı 18 yaşındaki kadın hastada ani olarak retina patolojisine sekonder gelişen görme azlığının sistemik steroid tedavisi ile düzeldiği bildirilmiştir.

Son olarak Sundaram ve Gelkopf, "Multipl Skleroz'un İlk Semptomu Olarak Abdusens Sinir Felci" başlıklı olgu sunumunda santral sinir sisteminin demiyelizan hastalığı olan Multipl sklerozda (MS) başlangıç semptom olarak izole altıncı sinir felcinin görülebileceğine dikkat çekmişler ve risk faktörü olmayan genç hastalarda etiyolojide MS'nin de düşünülmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Saygı ve Sevgilerimizle,

**Editöryel Kurul Adına,
Dr. Nilgün Yıldırım**